

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Perciun Dmitri Victor,

născut la 30 august 1982, originar și domiciliat în r-nul Bender, s. Varnița, str. Cotoovski 64/A.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 14 decembrie 2013 - pînă la 21 mai 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 07 octombrie 2014 - pînă la 22 decembrie 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 24 martie 2015 – pînă la 09 iunie 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bender din 21 mai 2014, Perciun Dmitri a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 82 Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, la pedeapsa numită a fost adăugată total, pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Bender din 01 aprilie 2013, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

2. Petru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Perciun

Dmitri, la 28 iunie 2013, aproximativ la 23²⁰, aflându-se în incinta barului "Butoiaș" din s. Varnița, r-nul Anenii Noi, încălcând grosolan ordinea publică, i-a aplicat fratelui său Perciun Ion, o lovitură cu pumnul în regiunea feței.

3. Nefiind de acord cu sentința cu apeluri au contestat-o acuzatorul de stat și avocatul Costina Galina în numele inculpatului, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței din motivul blîndeței pedepsei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie condamnat conform învinuirii înaintate la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat că instanța de fond la stabilirea pedepsei lui Perciun Dmitri nu a ținut cont că acesta a comis o infracțiune în termenul de probă, în speță fiind prezentă circumstanța agravantă "de o persoană care anterior fost condamnată pentru infracțiune similară". La fel, prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpatul la locul de trai se caracterizează satisfăcător, iar anterior s-a aflat la evidența profilactică a CPs Bender, ca agresor familial;

- avocatul Costina Galina în numele inculpatului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, argumentînd următoarele:

- acuzarea nu a prezentat careva probe care ar confirma că Perciun Dmitri a comis infracțiunea incriminată;

- Perciun Dmitri și Perciun Ion aveau leziuni corporale din care motiv a fost chemată salvarea, însă în ședința de judecată nu a fost stabilit cine, cum și în ce împrejurări le-a cauzat aceste leziuni;

- poliția și salvarea au fost sesizate nu pentru faptul că a fost încălcată ordinea publică, dar pentru că în bar se aflau doi tineri care aveau nevoie de îngrijiri medicale, tot pentru acest motiv a fost sistată activitatea localului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2014, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate și menținută sentința contestată.

5. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept concordă cu materialele cauzei și în baza ansamblului de probe pertinente, utile, veridice și concludente, ce coroborează și se completează, instanța de fond corect a stabilit vinovăția lui Perciun Dmitri în comiterea infracțiunii de huliganism, iar afirmațiile avocatului Costina Galina

nu au nici un suport probator și poartă un caracter declarativ.

Totodată, Curtea de apel a conchis că Perciun Dmitri la urmărirea penală a recunoscut vina în cele incriminate, iar în ședința de judecată a refuzat să dea declarații, astfel, instanța a menționat că, nu este clară poziția inculpatului asupra învinuirii aduse.

În continuare instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul procurorului referitor la blândețea pedepsei stabilite inculpatului, or în speță în seama lui Perciun Dmitri, nu poate fi reținută starea de recidivă, deoarece potrivit art. 34 alin. (5) lit. e) Cod de procedură penală, la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale dacă persoana a fost condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Totodată instanța ierarhic inferioară a stabilit că în cazul supus judecării ținând cont de prevederile art. 61, 75-77, 90 alin. (11) Cod penal, este posibil de aplicat în privința inculpatului condamnarea cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a hotărârii contestate în partea stabilirii pedepsei, cu excluderea art. 82, 90 Cod penal.

În argumentarea recursului declarat acuzatorul de stat a invocat că la stabilirea pedepsei instanța ierarhic inferioară a ignorat prevederile art. 61 și 75 Cod penal, deoarece menținând pedeapsa stabilită de instanța de fond nu a respectat criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. La fel, instanța a ignorat faptul că inculpatul a comis infracțiunea în termenul de probă, vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, fapt ce face ca concluzia instanțelor de fond privind stabilirea lui Perciun Dmitri a pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, să fie neîntemeiată.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu

se agravează situația condamnatului.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Revenind la textul recursului declarat de procuror, Colegiul lărgit reține că recurentul invocă drept temei de declarare a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume se menționează că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii și instanța greșit a individualizat pedeapsa stabilită inculpatului.

În esență, partea acuzării critică decizia instanței de apel privitor la aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, din considerentul că concluziile instanțelor de fond și apel în această parte sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat, neconforme scopului legii penale, principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

În atare circumstanțe, avînd în vedere că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, Colegiul lărgit nu se va pronunța asupra acestor aspecte, dar va analiza minuțios alegațiile recurentului în privința hotărârilor instanțelor de fond referitor la chestiunea de individualizare a pedepsei.

La acest capitol Colegiul lărgit consideră că instanța de apel pripit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținînd o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal.

Prin decizia recurată instanța de apel a menținut sentința instanței de fond prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, iar în baza art. 85 alin. (1) Cod penal la pedeapsa stabilită inculpatului i s-a adăugat total pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Bender din 01 aprilie 2013, numindu-i-se pedeapsa definitivă de 5 ani

închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, iar în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, pedeapsa stabilită lui Perciun Dmitri a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind neîntemeiate soluțiile instanțelor de fond în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu gravitatea infracțiunii și personalitatea inculpatului.

În cazul dat, instanța de recurs consideră că aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite inculpatului nu poate duce la corectarea și reeducarea acestuia și la prevenirea de săvârșirea unor noi infracțiuni, deoarece anterior fiindu-i numită pedeapsă cu suspendarea executării acesteia, el nu a făcut uz de șansa care i s-a acordat și intenționat a săvârșit o altă infracțiune.

Așadar, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – condiții subiective.

În cadrul condițiilor suspendării trebuie studiată persoana condamnatului pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei, fapt omis de către instanțele de fond și apel.

Colegiul lărgit precizează că, atât instanța de fond cât și cea de apel nu și-au argumentat soluția la stabilirea pedepsei inculpatului privind aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, care stipulează că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată.

Totodată, instanța de judecată trebuie să se bazeze pe circumstanțele concrete, luând în considerație nu numai caracterul și prejudiciabilitatea cazului, dar și *persoana celui vinovat*, condițiile, împrejurările săvârșirii faptei, să țină cont de scopul corectării vinovatului, al prevenirii comiterii unor noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

După cum rezultă din norma legală, aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, este un drept al instanței și nu o obligație, dar absolut în toate

cazurile instanța de judecată trebuie să-și argumenteze decizia bazându-se pe materialele cauzei, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Pentru a-și formula o astfel de convingere, instanța trebuie să efectueze o analiză completă a circumstanțelor cauzei, urmărind în acest sens comportarea inculpatului în viața socială, la locul de muncă, înainte și după săvârșirea faptei, în timpul judecății etc.

În atare împrejurări, Colegiul lărgit consideră că atât instanța de fond cât și cea de apel la stabilirea pedepsei lui Perciun Dmitri, corect au statuat că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința inculpatului poate fi atins numai prin numirea unei pedepse definitive cu aplicarea art. 85 Cod penal, închisoare pe un termen de 5 ani, însă nemotivat au dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate acestuia, pe când erau obligate să indice în decizie motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În aceeași ordine de idei, Colegiul menționează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

În speță, infracțiunea săvârșită de inculpat nu poate fi considerată ca fiind un incident, deoarece a fost comisă cu intenție (la 28 iulie 2013) doar la aproximativ 4 luni de la condamnarea pentru o infracțiune similară (sentința Judecătorie Bender din 01 aprilie 2013), astfel, acesta a aplicat violența față de o persoană, prin acțiunile sale încălcând ordinea publică și ambianța de conviețuire în societate.

Din aceste considerente, Colegiul lărgit ajunge la concluzia că în prezenta cauză nu au fost stabilite careva circumstanțe pentru aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, iar restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea lui Perciun Dmitri este posibilă numai în condiții de izolare a lui de societate, avînduse în vedere cele menționate mai sus, astfel va exclude suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În această situație instanța de recurs, găsind întemeiate motivele recursului, va constata neîntemeiată măsura suspendării condiționate a

pedepsei, fiind în drept să o excludă și nefiind considerat că prin această soluție s-a înrăutățit situația inculpatului.

În continuare Colegiul penal relevă că, potrivit art. 34 alin. (5) lit. e) Cod penal, la stabilirea stării de recidivă **nu se ține cont de antecedentele penale dacă persoana a fost condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.**

În speță, Perciun Dmitri prin sentința Judecătorei Bender din 01 aprilie 2013 a fost condamnat la 3 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Prin urmare, reieșind din textul normei sus menționate Colegiul penal conchide că în speță instanța de fond greșit a reținut în sarcina inculpatului starea de recidivă și ca consecință greșit a stabilit tipul penitenciarului în care acesta urmează să execute pedeapsa.

Ca urmare, din motivul lipsei stării de recidivă în acțiunile lui Perciun Dmitri și ținând cont de faptul că acesta a comis o infracțiune mai puțin gravă precum și de prevederile art. 72 alin. (3) Cod penal, care stipulează că în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție, Colegiul penal conchide că ultimul urmează a executa pedeapsa închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

Generalizând cele expuse mai sus instanța de recurs conchide că, recursul procurorului urmează a fi admis și casate parțial hotărârile instanței de fond și de apel în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

8. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, casează parțial sentința Judecătorei Bender din 21 mai 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Perciun Dmitri Victor*, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre conform căreia exclude aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Perciun Dmitri Victor se consideră condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumulul de sentințe, la pedeapsa aplicată, se adaugă total partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Bender din 01 aprilie 2013, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei lui *Perciun Dmitri Victor* se calculează din momentul reținerii acestuia.

În rest, dispozițiile hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 02 iulie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru